

อ นั ส ง ส์

ถ ว ย ภั ต ต า ห า ร

เราถวายอภิวาทพระสัมพุทธเจ้า นิมนต์พระองค์ผู้เป็น
มหานุญให้เสวยภัตตาหาร พระมุณีผู้ประกอบด้วยมหากรุณา
ในโลก ทรงอนุโมทนาแก่เราในกาลนั้น เรายังจิตให้เลื่อมใสใน
พระพุทธรเจ้า ผู้ทรงพระมหากรุณาพระองค์นั้นทำความเข้มข้น
เบิกบานแล้ว ได้บันเทิงอยู่ในสวรรค์ตลอดหนึ่งกัป ในกัปที่ ๙๔
แต่กัปนี้ เราได้ถวายทานใดในเวลานั้น ด้วยผลแห่งทานนั้น
เราไม่รู้จักทุกคติเลย นี่เป็นผลแห่งการถวายภัตตาหาร

อานิสงส์ถวายเป็นพุทธบูชา

๓๖๑

ทุกชีวิตที่เกิดขึ้นมา มีจุดสุดท้ายที่เหมือนกัน คือ ล้วน
บ่ยหน้าไปสู่ความตาย ความตายนั้นติดตัวเรามาพร้อมๆ กับ
การลืมตาขึ้นมาดูโลก บัณฑิตนักปราชญ์ผู้มีปัญญาจะมองเห็นว่า
ความตายไม่ใช่เรื่องที่น่ากลัว แต่เป็นเครื่องเตือนสติไม่ให้
ประมาทมัวเมาในชีวิต จะได้ดำรงตนให้เหมาะสมกับการเกิดมา
เป็นมนุษย์ เมื่อทราบว่า ไม่สามารถที่จะพ้นจากพญามัจจุราชไปได้
ก็ตั้งใจสร้างบุญบารมีอย่างเต็มที่

เมื่อถึงเวลาที่จะละจากโลกนี้ไป ก็จากไปอย่างไม่สะทก-
สะท้าน เพียงแต่ย้ายที่อยู่ทำงานใหม่ ไปสู่ภพภูมิที่เหมาะสม
กับบุญบารมีที่ได้ทำเอาไว้ เสวยผลบุญรอเวลาที่จะมาสร้าง
บารมีต่อไปในโลกมนุษย์ สร้างบารมีไปจนกว่าจะสามารถจัด
กิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไปได้ เมื่อนั้นก็จะหลุดพ้นจากพญามัจจุราช
ไม่ต้องกลับมาเวียนว่ายตายเกิดอีกต่อไป

มีวาระแห่งภชาิตที่ปรากฏอยู่ใน อ้นนล้งสาวกเถรอปทาน
ความว่า

“เรามีปิต้อย่างยิ่ง เพราะได้เห็นพระสัมพุทธเจ้า ผู้มี
พระฉวีวรรณดังทองคำ พระนามว่าสิทธัตถะ เสด็จดำเนิน
อยู่ในระหว่างชุมชน มีพระลักษณะประเสริฐ ๓๒ ประการ
ดังดวงประทีปส่องโลกให้โชติช่วงหาประมาณมิได้ ไม่มีใคร

อานิสงส์ถวายเป็นภัตตาหาร

๓๖๒

เปรียบ ทรงฝึกพระองค์แล้ว ยังความรุ่งเรืองให้ปรากฏ เรา ถวายอภิวาทพระสัมพุทธเจ้า นิมนต์พระองค์ผู้เป็นมหามุณี ให้เสวยภัตตาหาร พระมุณีผู้ประกอบด้วยมหากรุณาในโลก ทรงอนุโมทนาแก่เราในกาลนั้น เรายังจิตให้เลื่อมใสใน พระพุทธเจ้า ผู้ทรงพระมหากรุณาพระองค์นั้น ทำความ แซ่มซีนเบิกบานแล้ว ได้บันเทิงอยู่ในสวรรค์ตลอดหนึ่งกับ ในกัปที่ ๙๔ แต่กัปนี้ เราได้ถวายทานใดในเวลานั้น ด้วยผล แห่งทานนั้น เราไม่รู้จักทุกคติเลย นี่เป็นผลแห่งการถวาย ภัตตาหาร”

นี่เป็นคำกล่าวของพระเถระรูปหนึ่งที่ท่านบรรลुเป็นพระ- อรหันต์ แล้วได้ระลึกถึงบุญกรรมที่ได้สร้างเอาไว้ในอดีต ท่าน ประกาศบุญกรรมท่ามกลางมหาชน ทำให้สาธุชนต่างก็เชื่อมั่น ในผลแห่งกรรมว่า ผลบุญนี้มีอานิสงส์ไม่มีประมาณ

การถวายทาน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตของทุกๆ คน เพราะเราเกิดมาในโลกนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยปัจจัยสี่ ในการดำรงชีพ คือ ต้องมีอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และ ยารักษาโรค ในแต่ละภพแต่ละชาติที่ทุกคนเกิดมา จะมีบุญเก่า คอยหล่อเลี้ยง หากใครก็ตามที่สร้างมหาทานบารมีไว้มาก การ เกิดขึ้นของปัจจัยสี่ก็สะดวกสบายเกิดขึ้นอย่างง่ายดาย

อานิสงส์ถวายเป็นภัตตาหาร

๓๖๓

พระเถระรูปนี้นับว่า ท่านเป็นผู้ที่มีบุญเก่าสั่งสมมาดี เพราะท่านได้มองย้อนไปดูประวัติในแต่ละภพแต่ละชาติ ทำให้ทราบว่า ท่านเป็นผู้ที่มีศรัทธาในพระพุทธศาสนา และได้บำเพ็ญบุญไว้ในพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ อันเป็นอุปนิสัยแห่งพระนิพพานมาหลายภพหลายชาติ ทำให้บุญที่สั่งสมเอาไว้ส่งผลให้เจริญรุ่งเรือง เป็นบุญต่อบุญ สมบัติต่อสมบัติเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้จะเกิดในยุคใดก็ตาม ท่านก็มีโอกาสสร้างบุญทุกๆ ครั้งตามกำลังและสภาวะของตนในภพชาตินั้นๆ

*แม้ในสมัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ ท่านได้บังเกิดในตระกูลหนึ่ง ตอนนั้นยังไม่ทราบถึงการเสด็จอุบัติขึ้นของพระผู้มีพระภาคเจ้า ก็ใช้ชีวิตเยี่ยงชาวโลกทั่วๆ ไป โดยไม่ได้สร้างบุญอะไรเป็นพิเศษ แต่อาณูภาพแห่งบุญที่ท่านเคยทำต่อเนื่องกันมาหลายชาติ ได้ส่งผลให้ตัวท่านเป็นผู้มีจิตเมตตา อ่อนโยนกับทุกๆ คน ไม่เป็นคนตระหนี่และไร้น้ำใจแต่อย่างใด

วันหนึ่ง เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จจาริก ผ่านไปยังเมืองที่กุลบุตรท่านนี้อาศัยอยู่ กุลบุตรผู้ใจบุญเมื่อเห็นพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้งดงามด้วยมหาปุริสลักษณะ ๓๒ ประการ และ

อานิสงส์ถวายเป็นภัตตาหาร

๓๖๔

มณฑลแห่งพระรัศมีด้านละวา กำลังเสด็จวิณทนาอยู่ ก็มีจิตเลื่อมใส คิดในใจทันทีว่า

สมณะรูปนี้งดงามน่าเลื่อมใสนัก ต้องเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ทรงคุณอันประเสริฐเป็นแน่แท้ เป็นบุญลาภของเราแล้วหนอ ที่จะได้สร้างบุญใหญ่กับพระพุทธองค์ เมื่อดำริอย่างนี้ก็ก้มลงกราบพระผู้มีพระภาคเจ้า พร้อมกับอาราธนาพระพุทธองค์ว่า “ข้าแต่พระผู้มีพระภาค ขอพระองค์จงอนุเคราะห์ข้าพระองค์ด้วยเถิด ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะได้บุญใหญ่ โอกาสที่พระองค์จะผ่านมาทางนี้ ไม่ใช่เรื่องที่จะเกิดขึ้นได้ง่ายเลย ข้าพระองค์อยากจะถวายภัตตาหารอันควรแก่สมณบริโศก ขอพระพุทธองค์ทรงรับอาราธนาด้วยเถิด” พระผู้มีพระภาคเจ้าก็ทรงรับด้วยอาการดุษณี

กุลบุตรท่านนี้ดีใจมาก เชื้อเชิญพระผู้มีพระภาคเจ้าไปที่บ้าน แล้วน้อมถวายภัตตาหารมีรสเลิศ ยังพระบรมศาสดาให้บริโศกอิมหันาสำราญด้วยข้าวและน้ำที่ประณีต ตั้งแต่เหตุการณ์วันนั้นผ่านไป การถวายภัตตาหารในครั้งนั้น ได้ประทับอยู่ในใจของกุลบุตรนั้นมาตลอดเวลา ด้วยอานุภาพแห่งการถวายภัตตาหารด้วยจิตที่เลื่อมใสอย่างไม่มีประมาณนั้น หลังจากทีละโลกนี้ไป ทำให้ท่านไปบังเกิดในเทวโลก เสวย

อานิสงส์ถาวรภัตตาทหาร

๓๖๕

ทิพยสมบัติอันโอฬารอย่างยาวนาน เรือนวนอยู่ในเทวโลกกับ
มนุษย์โลก หลายภพหลายชาติทีเดียว

จนกระทั่งมาถึงสมัยพุทธกาลในยุคของเรานี้ ท่านได้
บังเกิดในตระกูลหนึ่ง ในยุคนั้น พระสังฆกรรมกำลังรุ่งเรือง
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ส่งพระสาวกไปประกาศพระศาสนายัง
แคว้นแคว้นต่างๆ ทิวชมพูทวีป แม้แต่พระพุทธองค์เองก็เสด็จ
จาริกไปตามเมืองต่างๆ เพื่อประกาศพระสังฆกรรมเช่นกัน
มนุษย์และเทวดาทั้งหลายที่มีโอกาสได้ฟังธรรมก็ได้บรรลุธรรม
ตามกำลังบุญของตนเป็นจำนวนมาก กุลบุตรผู้มีบุญนี้ก็มีโอกาส
ได้ฟังธรรม และเกิดความเลื่อมใสอย่างยิ่ง กอปรกับบุญเก่า ส่ง
หนุนนำให้ได้คิดว่า

การใช้ชีวิตฆราวาสนั้น เป็นชีวิตที่คับแคบ ไม่เป็นอิสระ
จากอาสวกิเลสทั้งหลาย ตัวเราเองเป็นผู้ที่มีโอกาสดี ที่ได้เกิด
มาพบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราไม่ควรที่จะปล่อยโอกาสดีๆ ให้
ผ่านไป ควรที่เราจะหาโอกาสปฏิบัติธรรมให้เต็มที่ ท่านจึง
ตัดสินใจออกบวช เรือนกัมมัฏฐานแล้วก็ตั้งใจปฏิบัติธรรม บุญ
ในตัวที่ได้สั่งสมมาดี ได้ส่งผลให้ท่านเป็นผู้ที่ปฏิบัติธรรมได้อย่าง
สะดวกสบาย สามารถเจริญวิปัสสนาจนบรรลุเป็นพระอรหันต์
ในเวลาไม่นานนัก ด้วยอานุภาพบุญเก่าที่ได้สร้างมหาทานบารมี

อานิสงส์ถวายเป็นภัตตาหาร

๓๖๖

นั้น จึงทำให้ท่านปรากฏนามว่า อन्नสังสาวกเถระ คือ ผู้สมปรารถนาด้วยอำนาจแห่งบุญที่ตนทำไว้ในกาลก่อน

ต่อมาภายหลัง ท่านระลึกถึงบุญกรรมของตน ได้เห็นภาพแห่งการสร้างบารมีที่ผ่านมาจึงเกิดโสมนัส เมื่อจะประกาศบุพพจิราปทาน คือเรื่องราวการสร้างบารมี ที่ตนเองได้สั่งสมไว้ในกาลก่อน จึงเปล่งอุทานว่า “เราบรรลुพระอรหัตด้วยอานุภาพแห่งบุญ คือ การถวายภัตตาหารในกาลนั้น อานุภาพบุญนี้ยิ่งใหญ่เหลือเกิน ได้ตามส่งผลให้เราหลายภพหลายชาติ คุณพิเศษเหล่านี้ คือ ปฏิสัมภีตา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เราทำให้แจ้งชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้าเราได้ทำเสร็จแล้ว ผู้ใคร่ในบุญทั้งหลาย พึงทำบุญอย่าได้ประมาทในการสร้างบุญ คือ การถวายภัตตาหารเลย”

นี่คือเรื่องราวการสร้างบารมีของพระอรหันตเถระผู้ทรงคุณพิเศษ ท่านได้ยืนยันในการสร้างบารมีว่า **ใครทำบุญไว้ดีแล้ว ผลบุญที่บังเกิดขึ้นจะบันดาลให้สำเร็จสมปรารถนาในชีวิต** ได้บรรลุดุจจุดหมายปลายทางคือมรรคผลนิพพานอย่างแน่นอน และบุญจะคอยคำจูงให้เราได้พบเจอแต่สิ่งที่ดีงามตลอดชีวิต

ดังนั้น พวกเราทุกคนไม่ควรมองข้ามมหากุศลจากการถวายสังฆทาน เพราะพระพุทธองค์ตรัสว่า “พระราชาเป็น

อานิสงส์ถวายเป็นพุทธบูชา

๓๖๓

ประมุขของพสกนิกร สมุทราครเป็นประมุขของแม่น้ำทุกสาย
ดวงจันทร์ฉายสว่างไสวกว่าหมู่ดาวในท้องนภากาศ ดวงภาณ-
มาศเป็นเลิศกว่าบรรดาวัตถุธาตุที่นำความร้อนทั้งหมด ส่วน
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นประมุขของทายก
ผู้หวังบุญ” พระสงฆ์เป็นเนื้อนาบุญอันเลิศของโลก เป็นบุญเขต
ที่พวกเราทั้งหลายควรจะตักดวงเอาบุญให้ได้เต็มที่ ด้วยการไป
ถวายภัตตาหารที่วัดใกล้บ้านของเรา นอกจากนี้ยังได้ชื่อว่า
เป็นการให้กำลังใจท่านในการประพาสพรหมจรรย์ เพื่อ
ทำความบริสุทธิ์ให้ยิ่งๆ ขึ้นไป บุญนี้จะติดตัวเราไปข้ามภพ
ข้ามชาติตราบกระทั่งเข้าสู่พระนิพพาน

